

Ольга Швець

СПІВПРАЦЯ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА З БАТЬКАМИ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ

На сьогоднішній день Україна активно здійснює кроки до інтеграції в Європейський простір, тому відбуваються зміни, щодо ставлення до дітей із особливими потребами. Певною мірою це вимагає від соціальних педагогів йти в ногу з часом, адже важливо дотримуватись оновлених норм, європейських стандартів, адже, безумовно це є пов'язано з питанням організації соціально-виховної роботи з сім'ями, які виховують дітей з обмеженими психо-фізичними оожливостями. Робота із батьками – це завжди складний та трудомісткий процес, адже у кожного із батьків своя уява стосовно побудови освітнього процесу їхньої дитини, тому соціальному працівнику важливо ураховувати особливості кожної дитини, її розвитку та поведінки, підібрати слова напуття, слова підтримки використовувати технології та корекції роботи з використанням певних методів [2, с. 3]. Якщо виховувати дитину з особливостями психофізичного розвитку, батьки часто виснажуються емоційно. Поява в родині дитини з особливостями психофізичного розвитку функціонально деформує родину. Це відбувається внаслідок колосального психологічного навантаження. Більшість батьків, що потрапляють у стресову ситуацію, виявляються безпорадними [3, с. 1]. Соціальному працівнику важливо сприяти формуванню у батьків дитини стійкість, наповнити їх енергією, вселити у їх віру. Не варто забувати про те, що батьки можуть поділитися із соціальним працівником емоціями, потребами, почуттями. Можна обрати довільний формат, коли батьки дітей з особливими освітніми потребами мають змогу зібратися та обговорити найважливіше, поділитися своїми думками, розділити хвилювання, підтримати один одного. Адже підтримка є важливою складовою для того, щоб не перегоріти емоційно.

Ще одним із найважливіших складників освітнього процесу, для прикладу, у інклюзивному освітньому середовищі є організація роботи із батьками дітей із особливими потребами. Важливим є тісний зв'язок соціального працівника із батьками. У роботі з дітьми з особливими потребами соціальний педагог працює більш тісно із батьками та класним керівником дитини. У закладах освіти, де створено інклюзивне освітнє середовище, батьки беруть активну участь у освітньому процесі та розуміють критерії оцінювання успішності своїх дітей. Тому батьки повинні брати на себе певні зобов'язання. в освітньому процесі дитини батьки зможуть допомогти, якщо будуть детальніше розповідати соціальному працівнику про свою дитину, а сюди можна віднести: інтереси дитини, успіхи та руднощі у навчанні, тощо. І у свою чергу – це допоможе створити позитивні умови для навчання та розвитку дитини. Тому, батькам

і фахівцям необхідно розробити конкретні цілі та зосередитися на навичках і вміннях, необхідних учням на кожен день [4, с. 105].

Варто також враховувати чинники, що можуть перешкоджати результативності освітнього процесу дитини з особливими освітніми потребами. Такими можуть особистості страхи батьків. Сюди можна віднести: страх відповідальності, віра в диво, розлад взаємовідносин у сім'ї після того, як народилася дитина із особливостями поведінки, неприйняття дитини із особливими потребами, розгляд народження дитини із особливими потребами як покарання за що-небудь, депресія, почуття апатії [5, с. 4].

Метою соціального працівника, який супроводжує батьків дітей із особливими потребами у таких випадках – Створити сприятливу психологічну атмосферу для взаємодії між батьками та членами групи підтримки, підвищити педагогічні здібності батьків, створити сприятливу психологічну атмосферу для взаємодії між батьками та членами групи підтримки, підвищити педагогічні здібності батьків. За результатами спілкування із батьками педагогічний колектив, де створено інклюзивні класи, забезпечує позитивний клімат, атмосферу підтримки та взаєморозуміння, а батьки усвідомлюють, що несуть соціальну відповідальність за виховання, навчання й розвиток дитини [9, с. 246]. У сім'ях, де народилася дитина з інвалідністю, батьки переживають низку типових стадій. Перша стадія – захисна; її зміст полягає у неприйнятті ситуації, не вірі того, що могла народитися не здорова дитина. Друга стадія полягає у спробі кардинальної зміни складної ситуації, сюди можна віднести пошук нових ліків, лікарів, різних санаторіїв, тощо. Третя стадія – це прийняття самого факту дитини, її стану або ж відмова від опіки над дитиною, відання дитини до спеціалізованого закладу [6, с. 2]. Тому варто пам'ятати, що важливим є навчати батьків ефективним способам, технікам і стратегіям взаємодії з дітьми, враховуючи розвиток, поведінку дитини, наявних і потенційних здібностей. Сприяти розширенню батьківських знання про розвиток, освіту та виховання дітей, навчати методам подолання вікової кризи, особливостям спілкування. Варто також допомогати формувати в батьків адекватну самооцінку та реакцію на емоційно нестабільну поведінку дитини, готувати до протікання вікових криз, або загострення конфліктів з дитиною, готувати та пояснювати, що конфліктних можуть виникати і у зв'язку із психофізичними порушеннями, які можуть провокувати поведінку, яка не є соціально прийнятною. Якщо виконувати окреслені завдання, то можна досягти впевненості у батьків приймати власну дитину із особливими потребами, як особистість. Прийняття та щира любов допоможе членам родини відмовитися від постійного зосередження на слабкостях, помилках [1, с. 16]. Отже, головне завдання соціального працівника в роботі із такими сім'ями заключається в тому, щоб батьки змогли побачити дійсно реальну перспективу розвитку своєї

дитини, визначити, якими є можливі труднощі соціального розвитку [10, с. 252], які виникають на різних вікових етапах, ознайомитися із ними детальніше, розуміти, як діяти в тій чи іншій ситуації, а також зрозуміти свою роль в процесі психолого-педагогічного супроводу своєї дитини. Таким чином ефективність роботи соціального працівника та батьків дітей із особливими потребами буде залежати від обох сторін, і тільки таким чином можна буде досягти значних успіхів.

Список використаних джерел

1. Практика взаємодії з батьками дітей з особливими освітніми потребами в інклюзивному просторі. О. В. Коган.
2. Інклюзивний простір. Порадник для педагогів та батьків : навч.-метод. посіб. / укл. Логвін Т. В. – Чернігів : Десна Поліграф, 2018.
3. Психологічна характеристика особистості батьків ,які мають дітей з особливостями психофізичного розвитку. Наталія Лавриєнко.
4. Навчання дітей з особливими освітніми потребами в інклюзивному середовищі. Алла Колупаєва, Оксана Таранченко
5. Стратегії ефективної взаємодії з батьками осіб з особливими освітніми потребами на рівні закладу освіти. Денищук І. (2023).
6. Організація соціально-педагогічної роботи з дітьми, що мають функціональні обмеження. Оксана Таранченко
7. Методика соціально-педагогічної роботи. Наталія Рудкевич
8. Навчально-методичний посібник «Організаційно-методичний супровід дитини з особливими освітніми потребами в умовах ДНЗ». Н. М. Компанець.
9. Особливості взаємодії педагогів і батьків дітей з особливими освітніми потребами в інклюзивному середовищі. Л. А. Павленко.
10. Взаємодія з батьками як складова ефективного психологічного супроводу дітей в умовах інклюзивної освіти. В. Кротенке

Валентин Шевченко

ВПЛИВ ІСПАНСЬКОГО ФОЛЬКЛОРУ ТА ВТІЛЕННЯ ЕСТЕТИЧНИХ ПРИНЦИПІВ РЕНАСІМ'ЄНТО У ТВОРЧОСТІ МАНУЕЛЯ ДЕ ФАЛЬЇ (НА ПРИКЛАДІ ТВОРУ «ІСПАНСЬКИЙ ТАНОК» З ОПЕРИ «КОРОТКЕ ЖИТТЯ»)

Художні орієнтири композиторів покоління Ренасім'єнто були зведені до збереження національних традицій в їхній індивідуальній творчості, яку ми сьогодні розглядаємо в контексті проблеми взаємовідносин професійної та народної музики [1].

Музика Мануеля де Фальї, як важлива частина руху Ренасім'єнто,